

توزیع شدت و علل هیپریلی روینمی در نوزادان بستری شده در بیمارستان بعثت شهر سنندج در سال ۹۳-۹۲

مجید منصوری^۱، قباد مرادی^۲، الناز قره‌ی قهی^۳، سیروس همت پور*

۱- گروه کودکان، دانشگاه علوم پزشکی کردستان، سنندج، ایران

۲- مرکز تحقیقات عوامل اجتماعی مؤثر بر سلامت، پژوهشکده توسعه سلامت، دانشگاه علوم پزشکی کردستان، سنندج، ایران

۳- کمیته تحقیقات دانشجویی، دانشگاه علوم پزشکی کردستان، سنندج، ایران

* تلفن و فاکس: dr.s.hemmatpour@gmail.com +۹۸۸۷۳۳۱۳۱۳۶۶ پست الکترونیک:

چکیده

زمینه و هدف: هیپریلی روینمی نوزادی در صورت تشخیص به موقع، قابل درمان می‌باشد و می‌توان از عوارض آن جلوگیری نمود. شناخت علل هیپریلی روینمی می‌تواند؛ برای آمادگی و طراحی مداخلات مناسب باشد لذا هدف از انجام این مطالعه، بررسی توزیع شدت هیپریلی روینمی در نوزادان بستری شده در بیمارستان بعثت سنندج می‌باشد.

مواد و روش کار: در پژوهش حاضر، نوزادان مبتلا به زردی غیر فیزیولوژیک بستری شده در بیمارستان بعثت سنندج از اول آذر سال ۱۳۹۲ تا اول خرداد ۱۳۹۳، مورد مطالعه قرار گرفتند. در بررسی پروندها و آزمایشات، اطلاعات مورد نظر جمع آوری گردید. نوزادان پره ترم (کمتر از ۳۷ هفته) با بیلی روین کمتر از ۱۸ و بیشتر از ۱۸، به ترتیب در دسته‌بندی خفیف و شدید و در نوزادان ترم (مساوی و بیشتر از ۳۷ هفته) با بیلی روین کمتر از ۲۰ و بیشتر از ۲۰، جزو دسته‌بندی خفیف و شدید قرار گرفتند. آنالیز داده‌ها با استفاده از نرم افزار Stata 12 انجام شد.

یافته‌ها: در این مطالعه، ۳۰۰ نوزاد مورد بررسی قرار گرفتند که ۴۵ نفر (۱۵ درصد) پره ترم و ۲۵۵ نفر (۸۵ درصد) ترم بودند. ۳۵/۶ درصد نوزادان پره ترم و ۳۰/۲ درصد نوزادان ترم، هیپریلی روینمی شدید داشتند. در پژوهش حاضر، ۱۶۶ نفر (۵۵/۳ درصد) نمونه‌ها پسر بودند و در بین دو جنس در نوزادان پره ترم از نظر بیلی روین خفیف و شدید، تفاوت معنی‌دار بود ($P=0.030$)؛ همچنین در نوزادان ترم، تفاوت معنی‌داری در بین نوزادانی که سابقه‌ی زردی در نوزاد قبلی آنها وجود داشت؛ مشاهده شد ($P=0.01$).

نتیجه‌گیری: سطوح بالای هایپریلی روین خون در ارتباط مستقیم با زردی نوزادی شناسایی شده است و از این معیار، جهت درمان به موقع و صحیح نوزاد استفاده می‌شود؛ بنابراین، غربالگری و مراقبت منظم برای اطمینان از شناسایی نوزادان با هایپریلی روینمی شدید ضروری است.

واژه‌های کلیدی: شدت، هایپریلی روینمی، نوزادان، سنندج

مقدمه

نوزادان کافی نیست (۱۰)؛ از آنجایی که در صورت تشخیص به موقع، زردی نوزادی قابل درمان می باشد و می توان از عوارض آتی آن جلوگیری نمود؛ همچنین شناخت زردی می تواند برای آمادگی و طراحی مداخلات مناسب باشد؛ لذا هدف مطالعه حاضر، بررسی توزیع شدت بیلی روینمی در نوزادان بستری شده در بیمارستان بعثت سندج می باشد.

مواد و روش کار

در این مطالعه مقطوعی، پروندهای ۳۰۰ نوزاد مبتلا به زردی غیر فیزیولوژیک بستری شده در بیمارستان بعثت سندج از اول آذر سال ۱۳۹۲ تا اول خرداد ۱۳۹۳ بهصورت سرشماری، مورد بررسی قرار گرفت. اطلاعات مورد نیاز در نوزادان مبتلا شده، به چند روش جمع آوری گردید که شامل: مصاحبه با والدین، بررسی پروندها و بررسی آزمایشات انجام شده بود. نوزادان پره ترم (کمتر از ۳۷ هفته) دارای بیلی روین کمتر از ۱۸ و بیشتر از ۱۸، به ترتیب در دسته بندی خفیف و شدید و نوزادان ترم (مساوی و بیشتر از ۳۷ هفته) دارای بیلی روین کمتر از ۲۰ و بیشتر از ۲۰، به ترتیب جزء دسته بندی خفیف و شدید قرار گرفتند (۱۱). نوزادان مبتلا به زردی فیزیولوژیک (در نوزادان ترم، بیلی روین کمتر از ۱۲/۹ و در پره ترمها کمتر از ۱۰) و هیپربیلی روینمی مستقیم از مطالعه خارج شدند. متغیرهای مورد نظر برای بررسی علل هیپربیلی روینمی شامل: پره ترم یا ترم بودن نوزاد، جنسیت، نوع تغذیه، ناسازگاری خونی، سفال هماutom، سابقهی زردی در نوزاد قبلی و ماکروزووم بودن نوزاد ارزیابی گردید. آنالیز دادهها با استفاده از نرم افزار Stata 12 انجام شد. سطح معنی داری در این مطالعه، $P < 0.05$ در نظر گرفته شد.

هیپربیلی روینمی نوزادی، یکی از شایع ترین مشکلات دورهی نوزادی می باشد. اگر چه ۶۰-۸۰ درصد نوزادان ترم، مبتلا به زردی ناشناخته در هفتهی اوّل بعد از تولد هستند؛ اما این بیماری در موارد کمی مرتبط با سایر بیماری های زمینه ای خاص است (۱-۳). زردی ابتدا از صورت نوزادان شروع می شود و زمانی که سطح بیلی روین خون افزایش می یابد؛ در بدن و سایر اندام ها پیشرفت می کند. این الگو در ۵۰ تا ۶۰ درصد نوزادان، طی هفتهی اوّل بعد از تولد شایع است (۴). ممکن است که بیلی روین دارای نقش فیزیولوژیک آنتی اکسیدانی باشد ولی میزان بالای بیلی روین غیر مستقیم، بالقوه نوروتوكسیک است و در صورت عدم درمان به موقع، عوارض عصبی پایداری، از جمله کرن ایکتروس را برای فرد ایجاد می کند. در این وضعیت، تراکم بیلی روین در مغز منجر به آسیب موقت یا دائمی آن می شود؛ بنابراین، تشخیص زودرس زردی و درمان به موقع آن در طب نوزادان، بسیار مهم می باشد (۵). دو نوع زردی وجود دارد که عبارت است از: زردی فیزیولوژیک و زردی پاتولوژیک. بعضی از دلایل اصلی زردی پاتولوژیک عبارتند از: فاکتورهای پریناتال از جمله آسیب یا عفونت بدو تولد، فاکتورهای مادری مانند ناسازگاری Rh یا ناسازگاری ABO و فاکتورهای نوزادی مانند زایمان زودرس، سندرم ژنتیکی مانند سندرم گیلبرت، بیماری همولیک، نقایص کبدی، سپسیس نوزادی، نقص آنزیم گلوکز ۶ فسفاته، هیپوتیروئیدیسم، جنسیت نوزاد، وزن تولد، سابقهی زردی در بین خواهران و برادران، زردی مرتبط با شیرمادر و تجویز داروهایی مثل سفالوسپورین ها (۶-۹). با وجود پیشرفت های دانش بشری در زمینهی پزشکی، یافته های پاتولوژی و علل ایجاد کرن ایکتروس، توانایی پیشگویی در مورد خطر زردی

بیلی‌رویین خفیف و شدید مشاهده نشد ($P > 0.05$). ۱۱) نفر (۳٪) از نوزادان، سفال هماتوم داشتند که در نوزادان ترم مشاهده گردید؛ همچنین ۷ نفر (۲٪) از نوزادان ماکروزووم بودند و تفاوت آماری معنی‌داری در بین دو گروه مشاهده نشد ($P > 0.05$). در نوزادان ترم، تفاوت معنی‌داری بین نوزادانی که سابقه‌ی زردی در نوزاد قبلی آنها گزارش شده بود؛ مشاهده شد ($P = 0.001$). میانگین سن مادر از نظر بیلی‌رویین شدید و خفیف در نوزادان ترم متفاوت بود ($P = 0.048$). (جدول ۲).

یافته‌ها

در این مطالعه، ۳۰۰ نوزاد مورد بررسی قرار گرفتند که ۴۵ نفر (۱۵٪) آنها پرهترم و ۲۵۵ نفر (۸۵٪) ترم بودند. ۳۵٪ نوزادان پرهترم و ۳۰٪ نوزادان ترم، هیپریلی‌رویینی شدید داشتند. میانگین \pm انحراف معیار بیلی‌رویین در نوزادان پرهترم، کمی بالاتر بود (جدول ۱). در این مطالعه، ۱۶۶ نفر (۵۵٪) افراد پسر بودند و در بین دو جنس نوزادان پرهترم، از نظر بیلی‌رویین خفیف و شدید تفاوت معنی‌دار بود ($P = 0.030$). در این میان، ۷٪ افراد از شیر مادر تغذیه می‌کردند. تفاوت آماری معنی‌داری میان ناسازگاری خونی در نوزادان پرهترم و ترم با

جدول ۱: توزیع فراوانی شدت بیلی‌رویین در نوزادان بسته شده

نوزاد	با	شدت بیلی‌رویین	خفیف	شدید	بیلی‌رویین	تعداد کل
		(٪)	(٪)	(٪)	(٪)	
پرهترم (۳۷ هفته و کمتر)		۲۹ (۶۴/۴)	۱۶ (۳۵/۶)	۱۸/۷ \pm ۴/۲۳	۴۵ (۱۵)	
ترم (۳۷ هفته و بالاتر)		۱۷۸ (۶۹/۸)	۷۷ (۳۰/۲)	۱۸/۱ \pm ۴/۵۰	۲۵۵ (۸۵)	
کل		۲۰۷ (۶۹)	۹۳ (۳۱)	۱۸/۲ \pm ۴/۵۰	۳۰۰	

جدول ۲: ارتباط شدت بیلی‌رویین در نوزادان بسته شده بحسب وضعیت تولد نوزاد

متغیر	شدت بیلی‌رویین			پرهترم			تولد		
	P	شدید	خفیف	P	شدید	خفیف	(٪) تعداد (۱۱۶)	(٪) تعداد (۱۳۹)	(٪) تعداد (۲۹)
جنسيت									
پسر	۰/۵۴۳	۶۷ (۵۸)	۷۵ (۵۴)	۰/۰۳۰*	۱۲ (۷۵)	۱۲ (۴۱/۳)			
دختر	۴۹ (۴۲)	۶۴ (۴۶)		۴ (۲۵)		۱۷ (۵۸/۳)			
نوع تغذیه									
شیر مادر	۰/۹۹۳	۱۰۲ (۸۸)	۱۲۵ (۹۰)	۰/۵۴۲	۱۶ (۱۰۰)	۲۶ (۸۹/۶)			
شیر مادر و فرمولا	۱۱ (۱۲)	۱۳ (۱۰)		۰ (۰)	۳ (۱۰/۴)				
ناسازگاری خونی									
دارد	۰/۶۰۴	۳۰ (۲۵/۸)	۵۲ (۳۷/۴)	۰/۶۳۴	۶ (۳۷/۵)	۱۳ (۴۵)			
ندارد		۶۳ (۷۴/۲)	۱۲۶ (۶۲/۶)		۱۰ (۶۲/۵)	۱۶ (۵۵)			
سفال هماتوم									
دارد	۰/۲۱۷	۷ (۶)	۴ (۲/۸)	-	۰ (۰)	۰ (۰)			

ندارد	سابقه زردی در فرزند قبل	۲۹ (۱۰۰)	۱۶ (۵۳/۳)	۱۳۵ (۹۷/۲)	۱۰۹ (۹۴)
دارد		۵ (۱۷/۲)	۴ (۲۵)	۲۷ (۱۹/۴)	۴ (۵/۵)
.					
ندارد	نوزاد ماکروزووم	۲۴ (۸۲/۷)	۱۲ (۷۵)	۳۶ (۸۰/۶)	۱۱۲ (۹۶/۵)
بله		۲ (۶/۹)	۲ (۱۲/۵)	۲ (۱/۵)	۱ (۰/۸)
خیر		۱۷ (۹۳/۱)	۱۴ (۸۷/۵)	۱۳۷ (۹۸/۵)	۱۱۴ (۹۹/۲)
سن مادر میانگین (انحراف معیار)		۳۱/۱ ± ۵/۳۰	۳۰/۱ ± ۳/۸۲	۲۷/۸ ± ۵/۱۰	۲۹/۲ ± ۴/۷۰
.					

*P Value < 0.05

لیپاز در گردش وجود دارد و این باعث افزایش فعالیت بتا گلوکورونیداز می‌شود؛ بنابراین، افزایش میزان آزاد سازی اسیدهای چرب از تری گلیسرید، به وسیله‌ی پروتئین لیپاز ممکن است که باعث جذب کبدی و بر هم زدن تعادل بیلی رویین شود (۱۶).

در پژوهش حاضر، تفاوت آماری معنی‌داری بین ناسازگاری خونی در نوزادان پره ترم و ترم با بیلی رویین خفیف و شدید مشاهده نشد ($P > 0.05$) که با نتایج مطالعات دیگر نیز همخوانی داشت (۱۷، ۱۸). اگرچه نتایج مطالعاتی در نیال، پاکستان و هند در تضاد با نتایج مطالعه‌ی حاضر بودند و نشان دادند که ناسازگاری گروه خونی باعث هیپریلی رویین شدید می‌شود (۱۹-۲۱). مطالعه‌ی بکسابادی و همکاران در مورد علل همولتیک زردی (ناسازگاری ABO، RH و G6PD)، حدود ۷۸ درصد علل شناخته شده و ۴۶ درصد کل علل زردی عارضه‌دار را تشکیل داده است (۲۲). به نظر می‌رسد که افزایش آگاهی پزشکان، پرستاران، ماماهای و خانواده‌ها نسبت به اهمیت پیگیری نوزادان و مادران ناترجیانس از نظر ABO، می‌تواند در کاهش بروز زردی، درمان زودرس آنها و پیشگیری از بروز عارضه مؤثر باشد.

در این مطالعه، ۱۶۶ نفر (۵۵ درصد) نمونه‌ها پسر بودند و در بین دو جنس در نوزادان پره ترم از نظر

بحث و نتیجه‌گیری

هیپریلی رویینی در نوزادان سالم، یکی از نگرانی‌های اصلی والدین در دوران نوزادی می‌باشد و نشان داده شده است که هیپریلی رویینی شدید در هفته‌ی اول بعد از تولد، تقریباً بر ۷۰ درصد نوزادان ترم و ۸۰ درصد نوزادان پره ترم تاثیرگذار است. ترخیص زودهنگام نوزادان به دنیا آمده‌ی سالم، خصوصاً در نوزادانی که تغذیه با شیر مادر در آنها با تاخیر انجام شده است؛ امکان دارد که تشخیص هیپریلی رویینی را به تاخیر بیندازد؛ بنابراین، غربالگری و مراقبت منظم برای اطمینان از شناسایی نوزادان با هیپریلی رویینی شدید، کاری ضروری است (۱۱). هیپریلی رویینی از یافته‌های شایع روزهای اول بعد از تولد بوده که خوش خیم است و در حدود ۶۰ درصد نوزادان ترم و در ۸۰ درصد نوزادان پره ترم دیده می‌شود (۱۲، ۱۳). یافته‌های مطالعه‌ی حاضر نیز نشان داد که ۳۵/۶ درصد نوزادان پره ترم و ۳۰/۲ درصد نوزادان ترم، هیپریلی رویینی شدید داشتند.

بر اساس نتایج مطالعه‌ی حاضر، ۸۹/۷ درصد افراد از شیر مادر تغذیه می‌کردند و از نظر نوع تغذیه بین آنان تفاوت آماری معنی‌داری مشاهده نشد که با نتایج مطالعات دیگر نیز همخوانی داشت (۱۴، ۱۵). مشخص شده است که در شیر مادر، سطح بالاتری از لیپوپروتئین

می شود که ممکن است؛ نیازمند درمان باشد. با توجه به نتایج پژوهش حاضر، می توان گفت که بین جنسیت نوزادان و سابقه‌ی زردی در نوزاد قبلی باشد هیپریلی‌روینی، ارتباط معنی‌داری وجود دارد. از آنجایی که سطوح بالای هایپریلی‌روین خون در ارتباط مستقیم با زردی نوزادی شناسایی شده است و از این معیار جهت درمان به موقع و صحیح نوزاد استفاده می‌شود؛ بنابراین، غربالگری و مراقبت منظم برای اطمینان از شناسایی نوزادان با هیپریلی‌روینی شدید ضروری است. از نقاط قوت این مطالعه، می‌توان به حجم نمونه‌ی مناسب و بررسی پرونده و نتایج آزمایشگاهی و از نقاط ضعف آن نیز به مقطعی بودن مطالعه که در نشان دادن ارتباط بین علل بیلی‌روینی و سایر متغیرها که عوامل مخدوش‌کننده‌ای آنها دخیل است؛ اشاره کرد. پیشنهاد می‌شود که مطالعات آینده در این زمینه، به صورت مورد شاهدی یا مورد شاهدی لانه گزیده (Nested Case-Control Study) انجام شود تا بتوان به تعیین دقیق علل و ارتباط بین متغیرها با هیپریلی‌روینی در نوزادان پی برد.

تشکر و قدردانی

از معاونت محترم تحقیقات و فناوری دانشگاه علوم پزشکی کردستان به عنوان حمایت‌کننده‌ی مالی و همچنین کمیته تحقیقات دانشجویی، پرسنل محترم بیمارستان توحید و بعثت، همکاران پژوهشی و استادی محترم دانشگاه علوم پزشکی کردستان که ما را در انجام این تحقیق یاری فرمودند؛ تقدیر و تشکر به عمل می‌آید.

بیلی‌روین خفیف و شدید تفاوت معنی‌دار بود ($P=0.030$). در نتایج سایر مطالعات نیز جنسیت پسر یک ریسک فاکتور محسوب می‌گردد و هرچند موارد زردی در بین پسران اندکی بیشتر بود (۱۳) ولی تفاوت آماری معنی‌داری از نظر شدت بیلی‌روین در بین دو جنس مشاهده نشد که می‌توان به تأثیر عوامل مخدوش‌کننده در آنها اشاره کرد. در مطالعه‌ی حاضر، سابقه‌ی زردی در نوزادان ترم که سابقه‌ی زردی در نوزاد قبلی گزارش شده بود؛ تفاوت معنی‌داری وجود داشت ($P=0.001$) که با مطالعه‌ی صابر و همکاران (۱۳) همخوانی دارد و احتمالاً ممکن است؛ دلیل اختلاف با سایر مطالعات، حداقل مقدار بیلی‌روینی باشد که به عنوان ایکتر شدید در نظر گرفته شده است (۲۴). میانگین سن مادر از نظر بیلی‌روین شدید و خفیف در نوزادان ترم متفاوت بود ($P=0.048$). مطالعات مختلف نشان داده است که نارسی و وزن کم هنگام تولد، تغذیه با شیرمادر، جنس مذکور، از دست دادن وزن در نوزاد و عفونت از فاکتورهای مؤثر بر ایجاد زردی در نوزادان به شمار می‌آیند (۲۳-۲۶).

در بررسی نتایج مطالعه‌ی حاضر، ۱۱ نفر (۳/۷) درصد) از نوزادان، سفال هماutom داشتند که در نوزادان ترم مشاهده گردید و فقط ۷ نفر (۲/۳ درصد) از نوزادان، ماکروزوم بودند و تفاوت آماری معنی‌داری در بین دو گروه مشاهده نشد. با توجه به اینکه سفال هماutom، به علت صدمه به مویرگ‌های روی پوست استخوان سر و ایجاد خونریزی اتفاق می‌افتد؛ گاهی جذب خون در سفال هماutom، منجر به زردی نوزاد

References

- 1- Porter ML, Dennis BL. Hyperbilirubinemia in the term newborn. Am Fam Physic. 2002;65(4).
- 2- Olusanya BO, Osibanjo FB, Slusher TM. Risk factors for severe neonatal hyperbilirubinemia in low and middle-income countries: a systematic review and meta-analysis. PloS one. 2015;10(2):e0117229.
- 3- Ogunfowora OB, Daniel OJ. Neonatal jaundice and its management: knowledge, attitude and practice of community health workers in Nigeria. BMC Pub Health. 2006;6(1):19.

- 4- Schneider AP. Breast milk jaundice in the newborn. A real entity. *Jama*. 1986;255(23):3270-4.
- 5- Boskabadi H, Maamouri G, Kiani MA, Abdollahi A. Evaluation of urinary tract infections following. *J Shahrekord Univ Med Sci*. 2010;12(2):95-100.
- 6- Tikmani SS, Warraich HJ, Abbasi F, Rizvi A, Darmstadt GL, Zaidi AK. Incidence of neonatal hyperbilirubinemia: a population-based prospective study in Pakistan. *Trop Med Int Health*. 2010;15(5):502-7.
- 7- Garosi E, Mohammadi F, Ranjkesh F. The relationship between neonatal jaundice and maternal and neonatal factors. *Iran J Neonatol*. 2016;7(1):37-40.
- 8- Shetty A, Kumar BS. A study of neonatal hyperbilirubinemia in a tertiary care hospital. *Int J of Med Sci Pub Health*. 2014;3(10):1289-93.
- 9- Jamir S, Ngangom AS, Hijam D, Longkumer C, Dubey A, Singh MA, et al. A study of neonatal hyperbilirubinemia in a tertiary care hospital in the north eastern region of India. *Int J Curr Res Rev*. 2016;8(20):25.
- 10- Usatin D, Liljestrand P, Kuzniewicz MW, Escobar GJ, Newman TB. Effect of neonatal jaundice and phototherapy on the frequency of first-year outpatient visits. *Pediatrics*. 2010;125(4):729-34.
- 11- Jain M, Bang A, Tiwari A, Jain S. Prediction of significant hyperbilirubinemia in term neonates by early non-invasive bilirubin measurement. *World J pediatr*. 2017;13(3):222-7.
- 12- Zarrinkoub F, Beigi A. Epidemiology of hyperbilirubinemia in the first 24 hours after birth. *Tehran Univ Med J*. 2007;65(6):54-9.
- 13- Saber A, Ferdowsi S, Askari F, Farsi L. Epidemiology of pathological jaundice and its association with demographic factors in infants born in the 22 Bahman Hospital in Gonabad, 2011. *Razi J Med Sci*. 2013;20(114):42-8.
- 14- Huang M-J, Kua K-E, Teng H-C, Tang K-S, Weng H-W, Huang C-S. Risk factors for severe hyperbilirubinemia in neonates. *Pediatr Res*. 2004;56(5):682-9.
- 15- Bertini G, Dani C, Tronchin M, Rubaltelli FF. Is breastfeeding really favoring early neonatal jaundice?. *Pediatr*. 2001;107(3):e41-e.
- 16- Elzouki AY, Harfi HA, Nazer H, Oh W, Stapleton F, Whitley RJ. *Textbook of clinical pediatrics*: Springer Science & Business Media; 2011.
- 17- Agrawal SK, Kumar P, Rathi R, Sharma N, Das R, Prasad R, et al. UGT1A1 gene polymorphisms in North Indian neonates presenting with unconjugated hyperbilirubinemia. *Pediatr Res*. 2009;65(6):675-80.
- 18- Gamaleldin R, Iskander I, Seoud I, Aboraya H, Aravkin A, Sampson PD, et al. Risk factors for neurotoxicity in newborns with severe neonatal hyperbilirubinemia. *Pediatr*. 2011;128(4):e925-31.
- 19- Arif K, Bhutta ZA. Risk factors and spectrum of neonatal jaundice in a birth cohort in Karachi. *Indian Pediatr*. 1999;36(5):487-93.
- 20- Kalakheti BK, Singh R, Bhatta NK, Karki A, Baral N. Risk of neonatal hyperbilirubinemia in babies born to 'O' positive mothers: a prospective cohort study. *Kathmandu Univ Med J*. 2009;7(25):11-5.
- 21- Tiwari PK, Bhutada A, Agarwal R, Basu S, Raman R, Kumar A. UGT1A1 gene variants and clinical risk factors modulate hyperbilirubinemia risk in newborns. *J perinatol*. 2014;34(2):120-4.
- 22- Boskabadi H, Ashrafzadeh F, Azarkish F, Khakshour A. Complications of neonatal jaundice and the predisposing factors in newborns. *J Babol Univ Med Sci*. 2015;17(9): 7-13.
- 23- Garcia FJ, Nager AL. Jaundice as an early diagnostic sign of urinary tract infection in infancy. *Pediatr*. 2002;109(5):846-51.
- 24- Linn S, Schoenbaum SC, Monson RR, Rosner B, Stubblefield PG, Ryan KJ. Epidemiology of neonatal hyperbilirubinemia. *Pediatr*. 1985;75(4):770-4.
- 25- Maisels MJ, Gifford K, Antle CE, Leib GR. Jaundice in the healthy newborn infant: a new approach to an old problem. *Pediatr*. 1988;81(4):505-11.
- 26- Boskabadi H, Maamouri G, Ebrahimi M, Ghayour-Mobarhan M, Esmaeily H, Sahebkar A, et al. Neonatal hypernatremia and dehydration in infants receiving inadequate breastfeeding. *Asia Pac J Clin Nutr*. 2010;19(3):301-7.

Original paper

Distribution of Severity and Causes of Hyperbilirubinemia in Newborns Hospitalized in Besat Hospital in Sanandaj (2013- 14)

Majid Mansoori¹, Ghobad Moradi², Elnaz Gharahi Ghehi³, Siroos Hemmatpour^{2*}

1- Department of Pediatrics, Faculty of Medicine, Kurdistan University of Medical Sciences, Sanandaj, Iran

2- Social Determinants of Health Research Center, Research Institute for Health Development, Kurdistan University of Medical Sciences, Sanandaj, Iran

3- Student Research Committee, Kurdistan University of Medical Sciences, Sanandaj, Iran

Correspondence to: Dr. Siroos Hemmatpour, MD, Department of Pediatrics, Faculty of Medicine, Kurdistan University of Medical Sciences, Sanandaj, Iran. Tel & Fax:+988733131366; E-mail: dr.s.hemmatpour@gmail.com

Abstract

Background and Aim: Neonatal hyperbilirubinemia, if diagnosed early, is curable and its adverse effects can be prevented. Detecting the causes of hyperbilirubinemia may lead to designing and implementing appropriate interventions. Therefore, the aim of this study was to evaluate the distribution of severity of bilirubinemia in infants hospitalized in Besat hospital in Sanandaj.

Material and Method: A total of 300 medical records of infants with non-pathologic hyperbilirubinemia who were hospitalized in Besat hospital in Sanandaj between November 2013 and May 2014. Data were collected by using patients' records and laboratory tests. Term or preterm delivery, gender, infant's feeding type, blood group incompatibility, presence of Cephalhematoma, history of neonatal jaundice in previous delivery, and macrosomia were evaluated through patient's record to determine the causes of hyperbilirubinemia. In laboratory tests, for preterm neonates (Gestational Age < 37 weeks), bilirubinemia lower and higher than 18mg/dl considered respectively as mild and severe hyperbilirubinemia. For term neonates, (Gestational Age ≥ 37 weeks), bilirubinemia lower and higher than 20mg/dl considered respectively as mild and severe hyperbilirubinemia. Data were analyzed by using Stata 12.

Results: Findings of the present study showed that 15% of the neonates were preterm and 85% of them were term. Also, 35.6% of the term neonates and 30.2% of the preterm neonates reported severe hyperbilirubinemia. 55.3% (n=166) of the subjects were male. Severity of hyperbilirubinemia was significantly different between male and female infants ($p= .030$). Moreover, in term infants a significant difference was observed between infants who had siblings with history of neonatal jaundice and those who don't have..

Conclusion: Hyperbilirubinemia, which is positively associated with developing neonatal jaundice, is an indicator for proper treatment. Therefore, regular screening is essential to ensure identification of infants with severe hyperbilirubinemia.

Keywords: Severity, Hyperbilirubinemia, Newborns, Sanandaj